

RODÁCI

Kaple byla budována pro všechny občany, na počest předků, kteří nám prošlapávali cestu života před námi, významných rodáků i návštěvníky obce. Uvádíme stručný přehled známých kněží a řeholních sester, o kterých nebylo v minulosti ucelených, nebo žádných informací. Kněžské svěcení přijalo 8 rodáků a řeholní slib 12 rodaček.

P. Karel Pernica, narozen 9. října r.1848 v Šošůvce č.1, vysvěcen na kněze 27. července 1872 v Brně. Působil ve Žďárné, v Křižanově, v Radešinské Svatce a Velkém Meziříčí, kde zemřel 10. července 1922. Je zde pochován na Muráňském hřbitově.

P. Jan Beránek, narozen 1866 v Šošůvce č. 49. Byl farářem v Moravanech u Brna, místoděkanem Modřickým. Zemřel r. 1934. Pochován je na hřbitově ve Sloupě

P. Josef Mikulášek , narozen r. 1872 v Šošůvce č. 11. Byl farářem v Bohuňově a to 35 let, biskupský a konzistorní rada. Zemřel v roce 1947. Pochován je na hřbitově ve Sloupě.

P. František Mikulášek, S.J. nar. 24. dubna 1913 v Šošůvce č. 21. Studoval teologii v rakouském Innsbrucku, kde zažil začátky druhé světové války, dále v holandském Valkenburgu, v Lovani v Belgii, kde byl vysvěcen 22. září 1940. První mši svatou sloužil v seminární kapli 23. září 1940 s jedním ministrantem a jedním knězem asistentem, který byl profesorem. Kněžské působení započal na Velehradě, následovala Praha farnost sv. Ignáce. Byl ředitelem akademické družiny a válečným profesorem teologie Po skončení války vedl Sdružení katolické mládeže, převzal péči o studenty a redigoval časopis Dorost.

V březnu roku 1950, spolu s dalšími kněžími byl zatčen, obžalován z kvalifikované velezrady, odsouzen na devět let vězení a ke ztrátě občanských práv na pět roků. Plných devět roků byl vězněn ve Valdících, na Mírově, v Mladé Boleslavi, ve Rtyni.

V roce 1968 se vrátil do duchovní zprávy v Jihlavě. Brzy byl povolán k vedení týdeníku Katolické noviny. Noviny musel opustit. Začátkem listopadu 1970 převzal farnost v Praze - Podolí, kde působil jako farář 20 roků. Krátce před smrtí plnil kněžské poslání v Hradišti u Znojma. Zemřel 12. listopadu 1993.

P. Jaromír Mikulášek, narozen 7. února 1922 v Šošůvce č. 21 Pro svoje nadání a po vzoru svého, o 9 let staršího bratra

P. Františka S.J., studoval teologii v Brně, dokončil je v roce 1947, na kněze byl vysvěcen 5. července v Brně. Kněžské působení začal ve Šlapanicích u Brna. V roce 1949 byl zatčen a odsouzen na 16 roků vězení. Z vězení (Jáchymov, Mírov, Valdice aj.) se vrátil na amnestii po více než 10 letech s narušeným zdravím.. Začal pracovat jako dělník V roce 1967 mu bylo povoleno vrátit se do duchovní správy. Nastoupil do Čejkovic u Hodonína jako kaplan, později farář a působil zde přes 16 roků až do své smrti 12. května 1983. Zde je také pochován.

P. ThDr. Bohumil Horáček, nar. 19. 2. 1913 v Šošůvce č. 128. Je známo jeho pevné rozhodnutí pro kněžskou službu již v mládístvém věku. Gymnazijními studii procházel na Velehradě, v Albertinu u Lvova a v Praze - Bubenci. Filozořcká studia prošel v Krakově v Polsku. Teologii studoval v Lublinu na Bobolaneu.

Vysvěcen na kněze byl 23. 4. 1939 byzantským ritem v Dubnu na Ukrajině. Primiční mši měl v rodném farním kostele ve Sloupě 2. července 1939. Působil v Dubně v roce 1939 - 40, ve Vojtkovicze-Volyni byl farářem v letech 1940 - 41. Dalším působištěm od roku 1941 do srpna 42 byl v místě Kaganovicze u Kyjeva. Když Němci okupovali Ukrajinu šel P. Bohumil pracovat mezi Volyňské Čechy. Ale přesto byl Němci zatčen, brzy propuštěn a poslán do Protektorátu Čechy a Morava. Pracoval na Velehradě a v Praze. V roce 1944 byl znovu zatčen a do konce války vězněn v Praze na Pankráci.

P. Horáček se stal pro poválečné vládcce nežádoucím. Po-dařilo se mu včas odletět do Říma. Tam vystudoval speciální kurz orientální teologie v Orientálním papežském ústavu. Po dosažení doktorátu byl rektorem Russica (ústav pro výchovu misionářů pro Rusko). Poslední léta života byl vážně nemocen a trávil je v Rakousku jako kaplan řádových sester v lázeňském městě Wildbad Einnod, kde také 9. 11. 1984 zemřel. Je pochován na hřbitově ve Friesachu ve Štýrsku.

P. Josef Hudec, nar. 1916 v Šošůvce č. 16 v rolnické rodině. V 10 letech odešel na Velehrad studovat církevní gymnázium. V Brně vystudoval na kněze. Vysvěcen byl v roce 1944. Nastoupil kněžskou službu jako kaplan v Jaroměřicích, kde působil jeden rok. Přešel na dva roky do Tuřan. Následovala šestiletá služba administrátora ve Vlasaticích a poslední místo zastával v Bučovicích, kde byl děkanem do září 1988. Nemocen zemřel v září roku 1989 u neteře Marie v Šošůvce. Pochován je na hřbitově v Šošůvce v rodinné hrobce.

P. Josef Hudec O. Cr., Šošůvka č. 104, se narodil 13. 8. 1958. Vystudoval na Cyrilometodějské fakultě v Litoměřicích v roce 1985. Vysvěcen na kněze byl 6. července 1985 v brněnské

katedrále sv. Petra a Pavla. Kněžské působení započal jako kaplan v Brně - Králově Poli, dále jako administrátor v Olbramkostele, Citonicích, Znojmě-Hradišti, Horním Břečkově a Lukově na Znojemsku. Od roku 1995 do 2002 byl převorem pražského konventu Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou (který založila sv. Anežka Česká), farář v hlavním řádovém kostele sv. Františka za Assisi a v kostele sv. Petra v Praze 1. V současné době působí na Hradišti u Znojma.

Řádové sestry

Tři **sestry Kučerovy** z č. 5. Františka (Margareta 1896 - 1951), pochována v Rajhradě u Brna. Božena (Bernarda, 1898 – 1971), Anděla (Veronika 1900 - 1981), obě pohřbeny v Jiřetíně pod Jedlovou.

Dvě **sestry Vašíčkovy** a jejich dvě nevlastní Hasoňovy (jedné matky) z č. 109. Josefa Vašíčková (Terezie 1892 - 1970), pohřbena v Jiřetíně pod Jedlovou. Marie (Magdaléna 1894 –1936) pohřbena v Rajhradě u Brna. **Anděla Hasoňová** (Jana 1904 – 1929), pohřbena v Rajhradě. Vlastní sestra Františka (Gerarda 1911 - 1978), pochována v Jiřetíně pod Jedlovou.

Šamalíková Marie (Filipína 1897 – 1971) z č. 69, pohřbena na ústředním hřbitově v Brně.

Dvě **sestry Hudcovy** z č. 32 – Anna Marie (Milana 17. 3. 1914 - 17. 1. 1996, pohřbena v Městě Albrechtice. Marie Anna (Anominata 16. 6. 1916 – 1943), pochována v Praze.

Mikulášková Cecílie (Severa 1893 - 1971) z č.21, sestra otce kněží Mikuláškových. Pohřbena v Bílé Vodě u Jeseníku.

Sedláková Marie (Tadea) z č. 33 (1903 - ?), pohřbena v Krásné Lípě..

Připomínáme si také šošůvské rodáky, kteří padli ve světových válkách. V první jich bylo 22 z 83 narukovaných, ve druhé tři. K těm, kteří položili životy v nesmyslných politicko-válečných šarvátkách patří další, kteří byli zranění a za druhé války totálně nasazeni. A ještě další, kteří v pozdější době trpěli v politických kriminálech, různými perzekucemi a to i „mezi svými na obyčejné dědině“. Samozřejmě, že obyvatelé obce vzpomínají na další rodáky, které osud zavál do bližších i vzdálených končin kraje či světa a nezapomněli na svou rodnou obec. Je jistě také nemalý počet dávných předků, na které bychom rádi vzpomněli, ale nemáme o nich žádné informace.

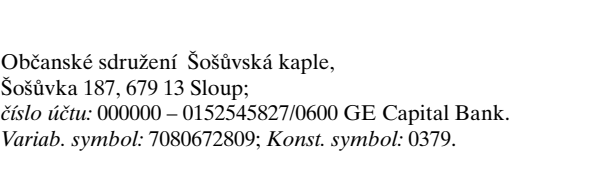
Stavba kaple je ukončena

a to díky odborným řrmám a všem dárcům či sponzorům. Za každý dar a modlitbu „Pán Bůh zaplat“. Občanské sdružení Šošůvská kaple a Farní úřad Sloup děkují všem, kteří na tento účel již přispěli nebo v budoucnu přispějí. Svěřujeme všechny dárcce a jejich rodiny pod ochranu Panny Marie Bolestné a patronů svatého Václava a Anežky České. Každého 13. dne v měsíci je sloužena mše svatá v poutním kostele Panny Marie Bolestné ve Sloupě v Moravském krasu za dobrodince šošůvské kaple.

Toto dílo bude žít s obcí i okolím. Každý čtvrtek navečer bude sloužena mše svatá, budou zde důstojná rozloučení při pohřbech obyvatelů obce apod. I okolí kaple bude klidným a pěkným místem odpočinku v přírodě pro návštěvníky.

Je však nutné ještě vybavit kapli, dokončit vnější úpravy, plnit závazné termíny řnančních splátek v příštích letech. A proto si dovoluujeme oslovit další dárcce a sponzory, kteří by podle svých možností mohli přispět k úplnému dokončení kaple.

Jsmo vděční za jakoukoliv podporu. Příspěvky jiných nás vyzývají k naší pomoci dalším, v současné době i v oblastech postižených katastrofálními povodněmi.

Bližší informace: tel.: 516435466, fax: 516435208 web: http://sosuvka.sosuvka.com, http://kaple.sosuvka.com e-mail: sosuvka@sosuvka.com, kaple@sosuvka.com

Vydal Obecní úřad Šošůvka ve spolupráci s Občanským sdružením Šošůvská kaple a Farním úřadem Sloup.

Neprošlo jazykovou úpravou.

KAPLE SV. VÁCLAVA A SV. ANEŽKY ČESKÉ

VYSVĚCENA 29. 9. 2002

Stručné údaje o stavbě kaple

V roce **1992** rozhodnuto v obecním zastupitelstvu na základě dlouhodobého přání mnoha občanů o stavbě kaple a vkladu řnanční částky z prodeje obecní nemovitosti (bývalé školy). Přenechání darem části pozemku pro stavbu manžely Inocencem a Annou Pernicovými z č. 1 – dohodnuto v roce **1994**.

21. 5. 1995 posvěcen základní kámen papežem Janem Pavlem II v Olomouci. Výběrové řízení na stavební řešení v listopadu 1995 (rozhodovalo obecní zastupitelstvo s komisí pro výstavbu kaple). Vybrán architektonický návrh ing. arch. Moniky Sirné z Blanska.

Pohnuté období do roku 1999, vytvoření Občanského sdružení Šošůvská kaple na ustavující valná hromadě 10. 5. 2000. Aktivní přístup pana faráře sloupské farnosti P. Františka Kozára. Značná podpora šošůvským rodákem panem dr. Josefem Brouškem z kanadského Toronta.

1. října 2000 svěcení obnoveného jubilejního kříže Svatého roku pod Šošůvkou a stavebního místa pro kapli sv. Václava a sv. Anežky České Jeho Eminencí arcibiskupem Giovanni Coppou, papežským nunciem v České republice Přehodnocení dosavadních příprav na stavbu kaple, příprava projektů na stavbu a povolovací řízení. Uvedený návrh hodnotili a doporučili prof. ing. arch. Ivan Ruller, prof. ing. arch. Milan Moráň, CSc., Doc. ing. arch. Milan Huška, CSc. Výběrové řízení stavebních řrem v květnu 2001, vybrány IPS Brno Skanska, začátek stavby srpen 2001.

Na stavbě se podílel Valér Kováč, sochař – sklářský výtvarník, autor skleněného kříže, obětního stolu, svatostánku a skleněných vitráží.

7. září 2002 svěcení zvonu, zavěšení na trvalé místo a první zvonění.

17. září 2002 kolaudace a předání kaple do trvalého užívání.

29. září 2002 biskupské svěcení kaple společně s obecními symboly a hasičským praporem.

Obec Šošůvka

leží v severní části Moravského krasu. Osídlení je prastaré, odhaduje se v rozmezí 10. až první poloviny 13. století. První písemná zmínka je v Zemských deskách cúdy olomoucké z roku 1374. Při prvním soupisu domů v roce 1763 bylo v obci 18 domů se 176 obyvateli. Ve své historii užívala obec dvě pečete: první společnou s těsně sousedícím Sloupem, samostatnou od roku 1789. Název obce pravdě-podobně vychází z osobního jména Suš. Další výklady názvu jsou sauš – šuš, což je včelí plást či otvor v plástu, případně v přeneseném významu souš, tj. suchý strom s dutinou, v němž se usídlily včely.

Obecní symboly - znak a prapor byly vysvěceny společně s kaplí

Současný znak obce je propojením motivu rýče (navazuje na pečeť z roku 1789 a na razítko obce z roku 1918), včelího plástu (symbol pracovitosti, odolnosti, síly a vytrvalosti, vzdušného prostoru nad zemí propojující nebe se zemí) a jedné zlaté – žluté osmihroté hvězdy v modrém poli (převzata ze společné pečeti se Sloupem. Hvězda symbol svrchovanosti, věčnosti, nesmrtnosti, naděje, štěstí, je atributem všech královen nebes, obraz mariánského kultu farnosti). Dále stříbrný rýč leží na zeleném štítě – vyjadřují převažující zemědělský charakter oblasti. Hlava štítu je půlena, v horní části je v modrém poli osmicípá hvězda, spodní část je tvořena zlatou pláští medu. Obecní vlajka navazuje na heraldické řgury znaku. Obec Šošůvku obývá 720 stálých obyvatel a více než dvě desítky chalupářů. Katastr má výměru 508 ha převážně kamenité půdy v nadmořské výšce 454 až 613 m.

Z pamětihodností je vhodné uvést kapličku se studánkou (na Příhoně) z druhé poloviny 18. stol., kapličku datovanou r. 1787, památkově chráněné kříže - pískovcový z roku 1800 a litinový z roku 1855. Krápníkové jeskyně objevené r. 1889 v soustavě Sloupsko-šošůvských jeskyní jsou větší částí na šošůvském katastru. Zajímavé je i torzo kruhové pece na pálení vápna u zaniklého vápencového lomu, jezírko vzniklé zatopením části lomu brodecké droby, kde se vyskytuje ohrožený rak říční (Astacus Riviatis), v obci jsou tři vzrostlé tisy červené (Taxus baccata) a nyní přibyla kaple sv. Václava a Anežky České z daleka viditelná.

Hasiči, jako jedna z důležitých a činných složek na obci, jsou organizováni v Šošůvce od založení v roce 1895. Jejich první prapor byl pořízen a vysvěcen společně s kaplí a obecními symboly až nyní, v roce 2002. Vždy naplňovali hasičské heslo „Bohu ku cti a bližnímu ku pomoci, vlasti ke slávě“. Patrona, sv. Floriána, kterému je též zasvěcen zvonek v horní části obce Bráně, snad nikdy příliš nezklamali. Další, stále aktivní skupinou občanů je Tělovýchovná jednota Šošůvka, letos oslavující 50 let založení. Je činná především ve fotbale a stolním tenise. Ani zahrádkářský svaz nestojí mimo činnost na vesnici.

SVATÝ VÁCLAV

Český kníže a mučedník 10. století, hlavní patron českého národa

A jelikož věděl, že ani lidé, ani obce nemohou obstát bez polí a jejich plodů a že lid nemůže být zachován bez dostatečných zásob, nestyděl se zemědělským náčiním obdělávat půdu. A proto místo dvorské čížby a lovů se věnoval polním pracím, považuje je za Bohem dané osvěžení a za hodné sebe jakožto vévody.

Svatý Václave, vévodo České země, kníže náš, pros za nás Boha, Svatého Ducha! Kriste eleison.

Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě, nedej zahynouti nám ni budoucím, Svatý Václave!

Kriste eleison.

Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi, utěš smutné, zažeň vše zlé, Svatý Václave! Kriste eleison.

Nebeské jest dvorstvo krásné, blaze tomu kdož tam dojde v život věčný, oheň jasný Svatého Ducha. Kriste eleison.

Maria, matko žádoucí tys Královna velmohoucí, prosíš za nás, za křesťany, svého syna. Hospodina..Kriste eleison.

Všichni svatí za nás prostě, zahynouti nám nedejte, svatý Víte, svatý Norberte, svatý Zikmunde, svatý Prokope, svatý Vojtěše, svatý Jene Nepomucký, svatá Ludmilo, svatý Václave!Kriste eleison.

Bohu Otci chválu vzdejme, svatým křížem se žehnejme: ve jménu Otce, i Syna Jeho, i Ducha Svatého.

Kriste eleison.

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ

zakladatelka Řádu křížovníků s červenou hvězdou

Naše přemilá, svatá Anežko Česká, vroucně tě prosíme, přimlouvej se za všechny živé i zemřelé rodáky a občany šošůvské, dobrodince a přátele. Ty jsi tak blízko Božskému Srdci Ježíšovu, které přislíbilo, že požehná každému podniku svých ctitelů.

Vezmi si naši záležitost za svou a tak jí Božské Srdce jistě požehná, vyslyší naše prosby skrze Tebe, ó naše soucitná přimlůvkyně. Přimlouvej se za nás, abychom svá dobrá předsevzetí vždy plnili a tak věrně Bohu sloužili a došli jednou věčné spásy. Amen.